

тѣмъ, междѣ които има да сѣ наслади небесната пчела, Сынѣтъ, и Словото: „чрѣко твоѣ ѣкѡ стѡгъ (кѡпенъ, кладнѡ) пшеницы, ѡграждѣнъ въ крѣнахъ.“ Ето ви плодоносното зърно: „ѡграждѣнъ въ крѣнахъ;“ ето ви прыснозлачното, и нетлѣнното дѣвство. Чудо непостижимо, да е смѣсенъ плодѣтъ заедно съ цвѣтътъ, и рождеството съ дѣвството! какво повѣче? тѣй богосздѣлаано и дѣвическо дѣло нѣма ни единъ ѡдъ, който да не испѡска сичкыатъ чистота, сичкыатъ свѣтына, сичкыатъ красота: „Всѡ добрѡ ѣ сѣ въ блѣжнѡмъ моѡмъ, ѡ порѡка нѣсть въ тебѣ.“ Види сѡ, че въ това нѣжно дѣтенце, да е направилъ Божѣтъ промыслъ едно оглавленіе на сичкыты благодати, и едно одѡшевлено многосложно сзданіе на добродѣлиты. Една, или дрѡга благодать е ѡкрасила дрѡгыты Свѣтѣи; а тамъ дѣвойка е ѡвѣнчана като царица отъ сичкото множество на Божественныты дарованѣ на Дѡхъ Свѣтаго; тѣй цѡто безъ ѡвеличеніе та носи на лицето си пословичното рѣченіе: „не по нѡтѡтъкъ.“ „Сѣкой отъ избраныты е прѣлъзъ по-една частна благодать, а Марѣа е прѣла сичкото на благодать-та исцѡленіе, говори свѣщеннѡй Іеронимъ. Отъ това по Божѣй свѣтътъ смѡтрително ѡ сѡ е дало таинственното онова, и благодатно име: **Марѣа**, което сложно отъ петъ бѣквы, то-есть **Марѣа** ѡбѣма петъ-тѣ оныѡ жены отъ ветхыѡ завѣтъ. Въ бѣквата **М**, **Марѣа**мъ, сестрата **Моисеева**, и **Яронова**; въ **А**, **Авигеѡ** жената **Навалова**; въ **Р**, **Рахыль**, жената **Іаковла**; въ **І**, **Іудитъ**, пресвѣтѡта вдовица; въ **А**, **Анна** Слкановѡта жена; ѣвно е, отъ тыѡ таинства на името, че колкото благодати, и добродѣтели сѡ ималы отдѣлао оныѡ жены, сичкыты заедно сѡ были ссѣдинены въ тамъ Богоотроковица **Марѣа**. Въ **Марѣа**мъ, **Моисеевѡта** сестра двѣ преимѡщества свѣталы: пророчеството и дѣвството; и благодатната тамъ **Марѣа** останѡва прыснодѣва, и пророчица сѡ нарича, какъ-то въ цѣлованіето Слссаветино ще ѡ чуете да прорѡкъѡ пѣсенно: „сѣ во ѡ нѣнѣ ѡвѡлажѡтъ мѡ въ сѣ рѡди.“ **Авигеѡ** въ смиреніето си сѡ была прославила; и тамъ откровица въ него най-повѣче сѡ отличѡва: „ѣкѡ прызрѣ на смиреніе рабы своѣѡ.“ **Рахыль** е была прочѡта въ красотата си; и тамъ **Дѣва** като най-благодатната, и красната отъ сичкыты, има да сѡ поздрави отъ **Архангелѣтъ**, който е самѡта небесна красота: „рѡдѡйсѡ блѡгодѡтнаѡ.“ **Іудитъ** сѡ е възвеличила, за дѣто могла да ѡвѣ Олоферна; и тамъ **Дѣва** отъ самыты си пелены зове: „ѣкѡ